

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg forstår, at de borgerlige ordførere i dag i særlig grad bliver pikeret, hvis man antyder, at der måske også forelå en begrundelse om et svar. Det skal jeg da undlade over for hr. Per Stig Møller.

Hr. Per Stig Møller var i sit indlæg inde på, at man omgår samhandelsbestemmelserne. Hr. Per Stig Møller nævnte Frankrig, der trådte ud af flyordningerne, men Dansk Industri med fleres besøg i Irak blev ikke nævnt.

Jeg vil spørge, om det er noget, der ligger ud over, hvad der internationalt er acceptabelt set fra hr. Per Stig Møllers synspunkt.

Det andet, hr. Per Stig Møller efterlyste, var en kraftigere opbakning, når USA og England gennemførte deres lidt ensomme fly- og bombetogter hist og her. Det er jo ikke kun i overensstemmelse med flyforbudszonerne, der bliver bombet. Det seneste bombardement for ca. 3 uger siden var jo ganske tæt ved Bagdad. Er det dér, hr. Per Stig Møller synes, vi skulle bakke mere op?

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Ja, hr. Villy Søvnald, hvis Saddam Hussein lægger sine fiberoptiske kommunikationssystemer, som skal gøre det vanskeligt at aflytte det irakiske militær, i nærheden af Bagdad, så skal der bombes i nærheden af Bagdad.

Diktatorer plejer jo altid at udnytte den metode at lægge deres mest avancerede våbensystemer eller deres smarteste bomber i børnehaver eller i forbindelse med hospitaler, og vi skal selvfølgelig undgå at ramme børnehaver og hospitaler. Det er heller ikke sket her.

Man siger så selvfølgelig, at civilbefolkningen bliver ramt, men det er jo, fordi Saddam lægger sine fiberoptiske systemer præcis dér, hvor han kan straffe amerikanerne i opinionen for at have bombet dem. Så kan man sige, at de kunne holde fingrene væk. Det skulle man også, dengang man bombede deres atomreaktorer. Jamen det var da egentlig godt, at man bombede deres atomreaktorer, for hvad havde han ellers haft i Iran-Irak-krigen? Atombomber. Og hvad havde han haft nu? Atombomber.

Der er altså noget, der hedder, at man er nødt til at gribe ind i tide, hvis man skal have mulighed for at stoppe et militært eventyr.

I 30'erne greb man ikke ind, og det er jeg egentlig helt sikker på at både SF og Enhedslisten er ganske enig i at man skulle have gjort.

Her griber man altså ind, og det er man så ikke enig i. Nu må man finde ud af, hvad man vil efter at have lært af historien.

Med hensyn til Dansk Industri vil jeg sige, at så længe det foregår inden for programmet, er Dansk Industri selvfølgelig berettiget, og det er til glæde for den irakiske befolkning, at Dansk Industri f.eks. leverer vandpumper til overrisslingsanlæg, så de kan få mere mad.

Formanden:

Hr. Knud Erik Hansen som ordfører.

Knud Erik Hansen (SF):

For mindre end 20 år siden var Irak et rigt og højtudviklet land med en levestandard og et uddannelsessystem, som oversteg de fleste europæiske landes.

I dag er Irak et land i forfald. Forfaldet skyldes ikke krigen, men hovedårsagen, eller i hvert fald en af årsagerne, skal findes i FN's sanktioner og selvfølgelig også, som vi har diskuteret tidligere, i Saddam Husseins reaktioner på dem.

Sundhedssituationen i Irak er blevet forværret. Der mangler rent vand, mad, medicin. FN's børneorganisation, UNICEF, har dokumenteret, at børnedødeligheden i Irak er mere end fordoblet på 10 år. Det har betydet, at en halv million børn aldrig nåede at fylde 5 år.

Hospitals- og sundhedssystemet er efterhånden fuldstændig drænet for det, der kendetegner et velfungerende sundhedssystem.

Uddannelsessystemet er berørt. Skoler og universiteter mangler papir, undervisningsmaterialer, lærebøger, udenlandske publikationer. Mange børn modtager ikke undervisning.

Selv om Irak har de næststørste olieforekomster, er bruttonationalproduktet faldet til 1940-niveau – til 18 pct. af niveauet før krigen.

Derudover plages Irak af udlandsgæld, erstatningskrav og genopbygningsbehov efter Golfkrigen. I lang tid fremover vil Irak forblive et udviklingsland, også selv om de økonomiske sanktioner vil blive ophævet.

Det har hjulpet lidt, at man siden 1996 har haft en aftale om olie for levnedsmidler, men det har ikke været nok. Det har hjulpet lidt, men langtfra nok. Det er et dystert billede og desværre et billede, der alt for godt dækker situationen i Irak.

Så kan man diskutere skyld og ansvar, og som jeg har sagt før, mener jeg også, at vi har et ansvar for vores handlinger. For uanset hvad man mener om Saddam Hussein, så er resultatet af